

K.O.H.G.K. DE PLATE
ARCHIEF

Inv. Nr. 2020 / 3173

Coll.Nr.
117. F 116 D1-3(11) 1978-27

23-7-78

cko

CASINO-KURSAAL OOSTENDE

23-7-1978

i.s.m. BRT 3

DIE JAHRESZEITEN

Oratorium van Franz Jozef HAYDN

Het FILHARMONISCH ORKEST VAN DE BRT
Het versterkt BRT - OMROEPKOOOR
Het ARENBERGKOOOR [Heverlee]

CHRISTIANE BAUMANN (Sopraan)

HELMUT WILDHABER (Tenor)

JOHN BROCHELER (Bas)

Dirigent : O. D'NARC

Produktie : JOZ. SWINNEN

PAUZE na het tweede deel

CHRICTIANE BAUMANN — sopraan

Herkomstig uit Freiburg waar zij studeerde aan de Musikhochschule en vervolgens aan het Conservatorium te Luzern.

Haar carrière begon eigenlijk met een inspringen te Stuttgart, nog voor zij het Staatsexamen in 1973 had afgelegd. Haar enorme bijval wekte de belangstelling bij vele dirigenten en zij bekwam niet alleen een reëngagement te Stuttgart, doch meerdere aanbiedingen uit andere bekende oorden. In 1975 behaalt zij de 2de prijs in de Internationale Wedstrijd te s.Hertogenbosch, wat haar heel wat contracten oplevert in Nederland, België, Denemarken, Frankrijk en Portugal.

De eerste 5 grammofoonplaten zijn intussen geperst en radio-opnamen gemaakt in binnen- en buitenlandse zenders. Zij kende grote bijval in Bachconcerten en werd aangesproken tot deelname aan het Bach-festival 1978 te Maagdenburg. Zij mocht eveneens een groot succes oogsten bij de uitvoering van "De Schepping" van Franz Jozef Haydn, o.l.v. Igor Markevitsj, in oktober 1977 te Monte Carlo.

Op haar kalender 1978-79 staan zangbuurten vermeld te Praag, Salzburg, Wenen, Brussel, Amsterdam en Zunch.

HELMUT WILDHABER — tenor

Geboren in 1944 te Klagenfurt. Studeert aldaar aan de „Lehrerbildungsanstalt“ alwaar hij in 1964 het eindexamen haalt. Studeert verder aan de Musikhochschule te Graz bij Dr. Erik Werba, Kammerzängerin Ira Malanuk, Kammerzängerin Rössel-Majdan, en behaalt het eindexamen voor Lieder. Oratoria- en solozang. Treedt op in Radio-programma's in Oostenrijk, Italië, de CSSR, en onderneemt concertreizen in de USSR en de USA. Vervult concerten aan de Opera's te Graz, te Klagenfurt en te Salzburg; wordt tenslotte aangesteld als zangleraar aan de Musikhochschule te Graz. In 1973 volgt dan de aanstelling als tenor aan het Staatstheater te Braunschweig. Hij concerteert tevens te Köln, Hamburg, Hannover, Frankfurt, Berlijn, Düsseldorf, Karlsruhe, Dortmund en Wenen.

Verdere plannen : Volksoper te Wenen (”Entführung aus dem Serail“), Schubert-Liederavonden in Mexico, Stadttheater Klagenfurt (”Salomé“), Internationaal Haendelfestival te Göttingen, enz.....

JOHN BRÖCHELER — Bas

Studeerde aan het conservatorium te Maastricht waar hij zijn studies afsloot met het behalen van de Prix d'Excellence. Studeerde verder te Parijs bij Pierre Bernac.

Tijdens de Berliner Festwochen 1974 zong hij een hoofdrol in de wereldpremière van Henri Pousseur ("Die Eroberung des Petrus Hebraicus"). Hieruit volgen uitnodigingen voor diverse festivals (Festival van Vlaanderen — Festival de Wallonie, Festival d'Automne (Parijs), Festival d'Avignon, Biennale-Venetië). In Spanje en in Canada trad hij vele malen op met werken als Brahms' "Requiem", de 9de van Beethoven, Bach's Passiønen en werken van Dvorak en Bruckner. Radio- en TV-opnamen brachten hem in contact met de N.O.S., B.R.T./RTB, ORTF, WRD/ZDF en B.B.C. Bij de Nederlandse Opera - Amstertdam trad hij op in de opera's: Tristan und Isolde (Wagner), Albert Herring (B. Britten), Maria Stuarda (Donizetti), La Bohème (Puccini), Così fan Tutte (W. A. Mozart), Capriccio (R. Strauss) en Carmen (Bizet). Naar aanleiding van zijn successen werd hij uitgenodigd voor een Decca-opname van "Lucrezia Borgia" (Donizetti), samen met de befaamde sopraan Joan Sutherland. Verder werd hij uitgenodigd om als gast op te treden in San Diego (USA) in de opera "Maria Stuarda" van Donizetti, Reprisis hiervan zullen volgen te Houston (USA) en Vancouver (Canada), alsook uitnodigingen voor "Madame Butterfly" en "Falstaff" te San Diego, naast reeds voor 1979 geplande engagements voor "Thérèse" en "Le Portrait de Maron" (J. Massenet) tijdens het Holland Festival 1979. Men kan dus gewagen van een definitieve doorbraak naar het internationaal operapodium.

OGAN D'NARC

De Armeense dirigent en komponist O. D'NARC werd geboren in Jeruzalem in 1922. Na het beëindigen van zijn muziekstudies aan het Conservatorium aldaar ging hij orkestdirectie volgen in Zwitserland bij Hermann Scherchen, en in Parijs bij Roger Desormière en Jean Martinon.

Hij dirigeerde meer dan 75 Europese orkesten, w.o. de voornaamste ensembles van Parijs, Wenen, Moskou, Leningrad, Kiev, Warschau, Praag, Boekarest, Boedapest, Sofia, Belgrado, Oost-Berlijn, Dresden., Leipzig, enz. In Leipzig was hij gedurende zeven jaar verbonden als dirigent van het Gewandhausorkest, de Opera, en de Philharmonie. Terzelfdertijd was O. D'NARC permanent chef-dirigent van het Philharmonisch orkest, het orkest van de Opera, en het Radio-symfonieorkest van Yerevan.

Belemmerd in de verdere ontplooiing van zijn artistieke carrière in de U.S.S.R. (verbod van verdere uitoefening van elke artistieke activiteit in het Westen, opnames inclusief), zag hij zich verplicht zijn land definitief te verlaten. Oostenrijks staatsburger geworden, leeft hij sinds 1975 in Baden bij Wenen. Sindsdien stond hij omzeggens voor alle grote orkesten in het Westen. Om er enkelen te noemen: Wiener Philharmoniker, Wiener Symphoniker, de Weense Staatsopera, het Tonkünstler Orchester Wien, de Philharmonia Hungarica, het Symfonieorkest van de Beierse Radio-omroep, het Nationaal Orkest van de Opera van Monte Carlo, de NWD Philharmonie, enz., enz. Bij BRT-3 dirigeerde O. D'NARC het voormalige Kamerorkest van de BRT begin 1977. Hij liet zulk een gunstige indruk na, dat hij onmiddellijk opnieuw werd geëngageerd voor het voormalig Symfonieorkest van de BRT. Op dat concert (29 juli 1977) creëerde hij de Symfonische Ballade van Marcel Poot, en dirigeerde hij werk van Mahler en Dvorak. In het najaar van 1978 zal O. D'NARC het Filharmonisch Orkest van de BRT leiden in een programma integraal gewijd aan Anton Bruckner.

O. D'NARC wordt meermaals vergeleken met de legendarische Arthur Nikisch. Een kritikus heette hem "de Toscanini van Oost-Europa".

HAYDN FRANZ JOZEF (1732 - 1809)

De vader der symfonie, vriend van Mozart en leermeester van Beethoven. Zijn meesterwerken zijn de oratoria "Die Schöpfung" (de Schepping) en "Die Jahreszeiten" (de Jaargetijden) die hedendaags overal ter wereld nog steeds op de programma's voorkomen. Haydn componeerde 83 strijkkwartetten, meer dan 150 symfonieën, 33 pianosonates, 24 Duitse en Italiaanse zangspelen, kerkmuziek, enz.

Hij werd geboren te Rohrau — een dorpje bij Wenen — op 14 september 1732, uit zeer eenvoudige ouders. Op jeugdige leeftijd openbaarde zich reeds zijn talent voor de muziek. Als 8-jarige werd hij opgenomen in het koor van de St. Stefans Kathedraal waar hij bleef tot zijn stem wisselde. Intussen studeerde hij viool en klavier en begon te componeren. Toen hij 13 was schreef hij een MIS. Hij werd later organist in de kerk tot hij door Prins Esterhazy als hofkapelmeester werd aangesteld. Aldus zou Haydn 24 jaren lang geen materiele zorgen kennen en zich totaal aan zijn werk kunnen wijden. In 1792 leidde hij onder zijn leerlingen een veelbelovende jongeman, Beethoven genaamd.

Haydn werd over geheel Europa bekend en verbleef o.m. 18 maanden in Engeland waar hij de zogenaamde Salomon-symfonieën componeerde, waarvoor hij de eretitel Doc. mus. te Oxford kreeg. Teruggekeerd naar Wenen betrok hij een klein landhuisje dat voor hem door Prins Esterhazy werd aangekocht. Daar werkte hij twee jaar aan het oratorium "De Schepping" dat naast "De Jaargetijden" als zijn beste werk wordt beschouwd. Zijn gezondheid begon minder te worden. Hij werd zwaar ziek en bij zijn laatste publiek optreden werd hij in een leunstoel binnen gedragen, zij het onder geschal van lantares. Zijn ziekte verergerde nog na het beleg van Wenen door Napoleon, en hij stierf op 13 mei 1809.

Haydn is diegene geweest die de instrumentale muziek van de vocale muziek losmaakte en een zelfstandige instrumentale stijl ontwikkelde.

